

ÉLETPÁLYA.

Elvégezte nagy nehezen
A nyolc osztályt, s maturált,
S már is esze, nagy lángesze
Eszméssel volt szaturált.

Ekkor aztán protekció
Folytán kapott hivatalt,
Hol egy évig koptatta a
Könyökét és az asztalt!

De a mikor gazdag bátyja
Örökségét megkapta,
Tollát földhöz — s a hivatalt
Jó magától — elcsapta!

S oda veté testét lelkét
A gyönyör daemonának,
Mig nem egyszer vége lett a
Nagybácsi vagyonának.

S tönkre jutva, adósságba,
Füleig elmerülve,
Főbe lőtte uri magát
S csődjét így kikerülte!?

ERDÉLYI ZOLTÁN.

Polczner Jenő.

Az emberek soha sincsenek *tisztában* egymással.

A bizalmat csak azért *előlegezik*, hogy előzékenynek látszassanak, s azért *előzékenyek*: hogy e látszatért *bizalmat* nyerjenek.

Pars pointur pró totó, — Polczner Jenővel mindig tisztában volt a szegedi *publikum*.

* * *

Teljes, föltétlen bizalmat adott az *ügyvédnek*, s mint ilyenben soha nem csalatkozott.

Polczner mindig hálás iparkodott lenni ezért, noha ez sohasem sikerült neki. Mert sokkal szenvedélyesebben *politizált*, semhogy a szegedi publikum minden rétege egyformán vegye, habár nagyobb *politikus*, mint a milyennek magát mutatta.

* * *

Hiába, a pártvezérség dicső álma sok fényes elmét elkábitott már. Polczner, ha nem *pártvezér*, ma talán a felsőbb bírói kar egyik disze. És mert a vidéki politikus padkáján huzta meg magát s az efemer értékű helyi dicsőséget többre becsülte egy igazi tehetség biztos karrierjénél: ma nem egyéb, mint egy ügyes fiskáris és bágyadt *eszmeharcos*, a régi dicsőség sima lejtőjén.

* * *

De talán jobb, hogy így történt. Olyan emberre, minő Polczner, Szegednek égető szüksége volt mindig.

Mert nagy szükség van olyan férfura: a ki a közügyet nem személyes érdekből, haszonlesésből, vagy napidijakért szolgálja. A ki a város fölvirágzásának előmozdítása körül szerzett érdemeiért „nem les, vár *kitüntetést*.”

És a multban valóban égető szükség volt Polcznerre: mert megteremtette a szegedi ellenzékét, a mely apró bakafántoskodásai dacára a *helyi politika* körül jelentékenyebb sikereket mutathatott föl.

* * *

Polcznernek — mint minden kiválóbb tehetségnek — mindig sok volt az irigye.

A tudományát csak *titokban* irigyelték, mert hát az emberi gyöngeségben fekszik, hogy *nyíltan* magunknál okosabb embert nem képzelünk. Hogy államkölcsonös háza van, az sem irigylésre méltó. Hanem a mi a hajdani *nép-szerüségét* illeti: azt bizony sokan *aranynyal* vásárolták volna meg.

Volt idő, midőn Szeged egyik kerületének polgárai — pártkülönség nélkül — azt óhajtották: vajha Polczner elvállalná a *képviselőséget*.

Persze ez volt rá az indok: a béke kedvéért.

* * *

Hát most béke van és csendesség. Nyugodtak a kedélyek, mint szélcsend alatt a budapesti-sugáruti akácfák lombjai.

A szegedi ellenzékét összetörte a döntő ütközet. Maga a vezér súlyos sebet kapott benne.

Előbb azonban a jólelkű orvosok gondoskodtak egy kis gyógyító irról is, hogy a nyereendő seb ne nagyon fájjon — a szegedi *kézművesbank jogtanácsosának*.

* * *

Polcznernek még a *toronyalatti* hivatalnokok is föltétlen tisztelői. Ezzel pedig nem kevés van mondva.

E jó urak közül, a ki a *kandidáló-bizottságtól* várja reményének teljesülését, egyedül *benne* bizik

Mert e hatalmas bizottság többi tagja mindent ígér, de nem tesz semmit. Polczner fukar az ígéletben, hanem lelkiismeretes dolgot csinál az ígéletéből.

Azért szegény, mert mint ügyvéd, a valóstán e *követelményét* szerfölött respektálja.

* * *

Jeles szónök. Kritikáját maró gúny *csipős satyra* teszi élessé.

Van önálló véleménye, a melyet bárkivel szemben ki mer mondani s *még* van annyi függetlensége, hogy szókimondásaért senki sem vonhatja felelősségre.

Mert ő nem hagyta el vert hadseregét: a mennyire lehetséges volt, összegyűjtötte a szétszórt erőt, csak azt ígerte meg, hogy támadólag nem lép föl soha, örökké késni fog.

Ügyvédi
iroda

Kéziműves
bank

eszmék

88-87

Richardo

Pedig, mint töténész is tudhatná, hogy Fábíus Cunctátor ideje óta örökös elkéséssel nem igen nyertek még csatát.

* * *

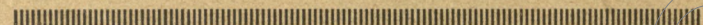
Köztiszteletnek örvend. Megérdemli. Nem egy patriarchális jellemvonással bír.

Virginia és a sör éltető eleme. Tehát bajosan fog meghizni.

Keveset és velösen beszél, noha Vékes Imre a sógora.

De akkor már elragadja a hév, ha a közgyülési teremben dr. Rósa Izsóval kap össze.

Örökké tartogatni fog a legméltóbb ellenféltől.

Galambom Pétör a Balogban.

(Börharángozás.)

Ez vót osztán a nagy hét! Gyömbér-színház, dalár-futtatás, nagy ünnepegyösség, nagy fényösség. Gyühet nagy hirtelenséggel a nagy kandesz.

Aszongyák, hogy Szögédön nincs több színház egynél. Hát akkó a fenyiltörvénysek tárgyalási terme mi az istennyila. A Gyömbér asszonygyilkos pörinek a lémorzsolásánál láttuk, hogy ijen röndös színházi előadást Makó direktor sé produkál.

Hát kéröm, valamönnyi zsömjés kufa mán rögge hét órákkó ott nyüzsgött a nagy terem ajtóba Mit nekik a kinyérkeresöt, ük egy bétyárt akarnak látni! Asztán gyüttek a szögállók, a kiket gazdasszonyuk a piacra küdött, később pedig a szakácsnák, a kik mög útba ejtötték a kaszárnyát, me éppen akkó a bakák búcsuztak. Később mögérkösztek a hivatalnoknák, cikidli a karjukon, könnyü tehörü bugyelláris a markukban. Mögnézik a szögény

Gyömbért, otthon addig hagy rijjon a gyerök. Asztán berukkoltak a névtelen kisasszonyok, utánuk az összes hivatalszolgák, röndörök és tűzoltók feleségeji. Végül ide szörénykődtek a tekintetös és nagyságos asszonyok, ezöknek vót jegyük, hát be is jutottak a diszelladásra! A kiket nem eresztöttek be, csaptak ojan országos ziz-zajt, a milyenhöz a Jeruzsálem pusztulása fölötti siránkozás valóságos szolid sügás löhetött. Galambom néhogy léüssek hónap valakit? Maj talárg akkó jobban kapnak az arcképemön, ezön a szöbükön.

Mijelőtt tovább szavallnék — Frici ide hallgass — te kutyafüülü civis három pohár bort dücses ide éccörre. Hagy fujtom belém a keserüségöt, me ha mind kibugyanjon hát félök, hogy nem marad bennem egy szikra epe sé.

Mán a fogadtatás kezdete is mingyá nagy-szörüen sikerült. Három és fél órát ácsorogtam a perronyon, me hát neköm is osztottak vendégöt. Hát még a bevonulás, ojan csöndes vót, mint egy halotti mönet. Ez sé lött vóna még baj, hanem a mi az eszállásolást illeti, eszt osztán országra szóló skandalumnak nevezöm. Nem a bizottság az oka: az szögény mindönt mögtött, a mit töhetött, hanem a vendégöt evállaló publikum egy része gyalázatosan viselte magát. Mögtörtént az, hogy a fáradt dalárdista, a ki husz óráig zónázott, zárva tanálta aszt a lakást, a mik számára ki vót jelölve. A gazda kimönt a szöllöbe. Pedig löhet, hogy ez a vendég az ü fillérjével maga is hozzájárult a könyöradományhoz, a mi a szögédieknék valamikó szörnyen jó esött.

De nem beszélök tovább. Mögmontam a hibát, a ki eekövette, pirujjon érte!

Hogy mögszünnyön egy kicsit a mérgem, eemöntem az üsmerködési estéjre a Stefániára, a nagy pokróc-sátor alá. Én nem vagyok ellensége a Bogdányoknák, de aszt kívántam, hogy a mütkori vihar e mijatt a pocsek sátor mijatt mé nem ismétlödik egy kicsit. De osztán eszömbe jutott, hogy akkó a cákelner menten fejbe lühetné magát! Elöszö a pécsijek éneköltek, a Hoffer tenorista (majd úgy éneköl, mint a mi Szakállunk) ugyancsak nyulkált a hangjával a kislajbim alá. A budajjak énekje alatt úgy éroztem magamat, mintha a dorozsmaji gazdasszonyom (még nem avanzstrozott) olvasztott fagygyúval kenyegetné a nyakam csigáját. A többi dalárdarül még most fogalmazom a

véleményömet, hanem annyi bizonyos, a szögedi polgári dalárda néhány tagja a nóták alatt fojtón törülgette a szömejét. A ki tutygya, fejese mög, hogy mié.

Összejártam a kocsmákat is, galambom. A Próféta kotyel-csárdát kivéve, nincs élénkség sehun. Még Fuhász Gyurka hős tenor hangját se hallottam eddig, pedig az Urbánné bormérésiben estenként ugyancsak tartogatta a próbákat. Hja, vége a régi szép időknék!

Hónap ö fölsége születésnapján mög lösz a bakáknak is az örömük. Benke bácsi szokás szerint kirukkol a borral, csak lögyön, a ki mögigya. Égy huncut vén baka aszt kérdöszte a káplárjátúl, hogy nem kapnak-é a borhon ollót is? Hátha aszt a fojadékat úgy kö a szájuktúl elnyírni.

Mögmontam. Dikszi et szalvaládi! Fizessek, né fizessek? Ni, a Balog sógort égy idő úta elkerüli az álom. Csak mán a Frici alunna mán éccö hejjötte.

Nem szelel ez a pipa! Dehogy szelel! Jöjcekát!

A telivér.

Egy hetivásáros-kocsi elé fogott gebét két ostor s egy favilla segedelmével birtak csak nagy keservesen az iskola-utcán továbbítani, ezt meglátva a „trafikos kecske“ rögtön elment bejelenteni a löversenyre — favoritnak.

KOLOP.

Szives vendéglátás.

(Párbeszéd.)

A megérkezésnél.

Egy szegedi jószívü házi ur: Kedves dalártestvér hozta az Isten! Nekem ugyan csak államkölcsonös házam és négy rongyos szobám van, hanem azért szivesen fölajánlom az előszobámat két forint napi bérért, hogy legalább éjjelre legyen hol lenyugodnia.

Dalár: Köszönöm uram a szivességét. Én nem azért jöttem az Alföld metropolisába, a híres rekonstruált Szegedre, hogy aludjam.

Második nap.

Dalár: Édes kedves szegedi jószívü ur! Társaim pontosan megjelentek kijelölt szál-

lásukon, de bizony a háziakat nem találták otthon, azt mondták a szőlőben vannak, a kulcsot pedig elfelejtették itthon hagyni.

A jószívü házi ur. És mit cselekedtek barátom?

Dalár: (zengzetes páthoszsza.) A Stefánia-sétány padjain dalolva köszöntöttük a fölkelő napot.

A jószívü házi ur: Mikor én olyan fiatal ember voltam, három éjjel nem aludtam, a negyedik éjjel böjtöltem ki kilenc friss kompániát.

Harmadik nap.

Dalár: Ki vagyok merülve testben, lélekben. A nagy magyar városban nem találom a helyemet.

A jószívü házi ur: Hagyja itt a pénzt, oszt' menjen haza.

Dalár: Szót fogadok uram, Még ma elutazom. Van itt Szegeden minden a föld hátán. Nyomatott cédula az aljas korcsmák létszámáról, méregdrága vendéglő ehetetlen ételekkel, nagyvárosias pénzharácsolás a fufang ezerféle nemével, csak igaz magyaros vendégszeretet nincsen.

A jószívü házi ur: Nini a gyüttmönt! Még gorombáskodik. Köszönje meg, hogy szóba álltam vele. Nekünk jó volt, mikor adtak, de tőlünk ne kérjen senki semmit.

*

Monolog.

A dalárok bevonulását nézte a város apraja, nagyja Természetes, hogy minden nyilvános helyiség kongott az ürességtől, még a tiszai fürdő is.

Naschitz bátyánk kiállt az uszoda elé s látva a rakpart nagy néptelenségét, imigyen sóhajtott föl:

Ezek a *tolármok* elviszik az embher sheftjét. Még az abonensek *sem jhöttek ma jhördözni.*

A dalárok bevonulása a jövő században.

Koppláló Ádám

taneótjelölt, éhezész, és prepa szottyantásai az apáca-utcai prepariumból.

— Azt kérdi tülem a természetrajz tanár, hogy melyik növényt ismerem legjobban?

— Hát a spanyol-nádat.

*

Az én hasam már három nap óta korog. Ez szerint megvan döntve a természettan azon törvénye, miszerint: a természet átálja az ürességet.

*

A minap kísértük örök nyugalomra egy kollégánkat. Boldog megboldogult, neki már nem kell többé kopplálni.

*

Kérde tülem a tanfelügyelő: Halja-e maga Koppláló, mikor lesz már magából tanító? Mikó! mondok. Hát akkor mikor Kurucz tanár ingyen ad majd az éhezészeknek magánórákat, az pedig akkor lesz, mikor Pilichnek kinő a bajusza, de előbb nem.

*

Mikor az apáca-utca sarkára érek, mindig megugat egy kutya.

— Csitt te kutya, hiszen én is éhezész vagyok.

*

Olyan vékony vagyok én, mint néhány tanáromnak a tudománya.

*

Tanáraimnak a feje üres, nekem pedig a hasam.

*

Én tisztelem az egyház parancsait. Valamennyi böjtnapot megtartom pontosan.

*

Csak az a szerencse, hogy a sáskák meg nem ették a sárgadinnyét, mert különben nekem kellene most őket fölfalnom.

*

Minden pædagogiai tudománynál többet ér egy jó vacsora, meg egy spanyolnád.

S. A.

MINDJÁRT TUDTA.

Egy kis falucskában két toronyör volt. Szakáll Imre egyszer a mezőn kapálgatta kis krumpliját, mivel nem az ő hete volt: midőn hallja, hogy félreverik a harangot.

Az előbb oly görnyedt alak kiegyenesedett s fontoskodó arccal így szól komájához:

— Hajja komám, a fene ögye mög a lelkömet, ha nem tuttam mingyá, mikó a kongatást hallottam, hogy nem én húzom!

Cupidó.

Kósa Lajos könyvéből.

I.

Király-hymusz.

Királyok királya, magyarok Istene!
Imánk hozzád rebben föl a magas égbe,
Hogy Ferencz Józsefet
Negyvennyolcra adád,
Habsburgi házból szentIstván trónyába...
Királynak alkotád.

Királyok királya, magyarok Istene!
Igaz királyt küldtél Attila földjére,
Mátyásnak jelképe —
A trónya kebelén;
Babért tűz fejére: hitünk győzedelme...
Jog tudomány terén.

Királyok királya, magyarok Istene!
Uralkodónk óvjad hogy ha van ellene,
Birodalmi haddal —
Alkotmány országba,
Kormányozzon soká: királyi joggal...
Árpádok honába.

Királyok királya, magyarok Istene:
Duló esatákban légy királyunk védője,
Süvöltő bombákat,
Kardoknak éleit
Fogd fel tompítsd meg, sujtsd gazokat...
Jogoddal ezreit.

Királyok királya, magyarok Istene!
Hozzád fohászkodik a nemzet kebele,
Tartsd meg királyunkat —
Országunk javára,
Adriától-kárpátokig hazánkat...
Mars hadur óvja.

Királyok királya, magyarok Istene!
Zsolozsmát zeng neked milliárdok nyelve,
Tartsd meg királyunkat:
Békesség védnökke.
Szerencse övezze szent koronánkat...
Örökkön-örökké.

(Szeged, 1883. június 17-én.)

II.

(Szeged, 1889. július 24-én 3-tól 5-ig.)

Dr. Juris.

Ni haja Palog! es tizedik?...
Az ám Frici! háromal több...
Ni! azt sem tudja, mennyit iszik.
Ne izélj! Ó, jaj; pe-pöfök!
Háshen oly nát spurjuzsuzsum van,
Az Farkas axom igazát.
Ugyan ne légy bolod! Mi? montom
No nist! hogy ha ma besarzag, bezártág
Nisz Fusti! hunap setál, Nisex te!
— Te tutund fvagy. Én vagyok juri
Felmentyi, megkapi — pinzse
Ah; nexunáj, an-nyi Josi!
Palog! még öt detsi.

hu-hu.

Csoma bácsi, az öt leányos apa.

A közmondás azt tartja: „Add oda az ujjadat, a kezdet kéri”. Leányaim már odaadták ujjukat, de még senkinek sem jutott eszébe a kezüket kérni.

Multkor néhány uriember jött hozzánk háztűz nézni... De már akkor eloltották.

Leányaim érvel azon vannak, hogy a népfölkelők közé vétessem föl magamat.

Kár, hogy az életben nincs növény.

Mily rossz, ha az ember a század végén születik; leányaim 10–11 év múlva mult századbeli kisasszonyok lesznek.

Leányaim minden évben ajándékokat kapnak. Ha ezeket elejétől fogva mind összegyűjtik, bátran egy muzeumot lehetett volna alapítani, vagy az árán vehettünk volna egy vőlegényt.

Egy nagy tüz alkalmával minden leányomnak keresztlevele benngett.

Ablak alatt.

Kis házikó
Ablakában
Barna lány ül
Egyedül.
Ablak alatt
Csókért esdve,
Zsidólegény
Hegedül.

Szegény zsidó!
Csókot nem kap,
Bár jól huzza
Vonóját,
Mert a leány
Nem szereti
A foghagyma
Illatát.

Fehér Sándor.

Zene-ismeret.

Egy hölgy a zenemű kereskedőnél:

— Kérem Abt éji dalát.

Segéd: Kiséret nélkül, vagy kísérettel óhajtja nagysád?

Nő: Köszönöm, a kíséret kívül várakozik.

(C.)

Koldulás közben.

Nyugodtan ült az ügyvéd szobájában, midőn egy zsidó koldus begurul és alamizsnát kér.

Az ügyvédnek nem lévén aprópénze, a ruhaszekrényhez megy és egy ócska nadrágot kikeresve, átadja a koldúnak.

A koldus megköszöni és e szavakat kockáztatja:

— Dakter lében, még edj khérésem valna.

— És ez? — kérdi az ügyvéd.

— Vedje meg a nadrágot, Zo wár ich léb: oleshón adhom, mondja a koldus.

CUPIDÓ.

A süket varga.

Kimegy a paraszt a piacra bocskort venni, mer vásárló ócsóbb. Oda megy Papucsos Gergelyhez, ki pedig igen süket vala.

Köszön, de a varga azt hitte, árúiról kérdezősködik s ilyfor na feleleteket adott:

- Jónapot, varga!
- Hat garas.
- Hogy a bocskor?
- Adjon Isten.

CUPIDÓ.

Cigány-telefon Amerikába.

Mendus a hétfőválaszó pineében beleszól egyszerre két literes üvegbe.

Mendus: Gling glang Gilagóné!

Amerikai központ: Haló!

Mendus: Én is haló, te bolond anglius.

Központ: Már megint bolondozik!

Mendus: Mint a hogy a Batlának megtiltani nem lehet hogy ne aprézzon, éppen úgy nem lehet nekem megtiltani a siller illődeköt, — értette? Maga egy nagy számár!

Központ: A ki mondja. — Kivel akar beszélni?

Mendus: Mister majiszter Joachim Murka.

Központ: Meglesz.

6 perc szünet, mely alatt Mendus a két liter bort duplán issza meg, azaz megduplázza és 173-szor mondja egymás után: *alászolgája, domine spektábilis*, 236-szor: *ó Éva* és 501-szer: *kifelé a körösztel!* Szünet után:

Joachim: Gling, glang!

Mendus: (Részegen) Ha—ha—ló!

Joachim: Maga az, apám?

Mendus: Ühün.

Joachim: Mi kéne, ha vóna?

Mendus: Könyörülj a szegény, szerencsétlen apádon, a ki ilyen korán árvaságra jutott.

Joachim: Kaparj kurta, neked is lesz. (Eltávozik.)

Mendus: Mérgében földhöz vágja a *Kupit* s végül azt kiáltja: *ó Éva, száz Éva*, miért szültél a világra? Adolf, adhat még és írja a többi közé.

Sárbeszéd.

Korpa-szék és Nőkecske között.

Korpa-szék: Ez már három mégis csak abszurdum, hogy a bánati táncmulatókra egy pöngős díjat köll fizetni; hogy mőnjön oda az embőz ambicióval, mikor ilyen szisztimát követnek a zöndözök?

Nőkecske: Maga szomszéd ety polond, ha nem akar fizetni ety forint pelépés, hát maratjy otthon, vaty áljon pe szánszántékos tüszöltónak, akkor mehet intyen, mint szant csalát. De lássa én montok ety okozapp, erre a naty ünnepre hellett volna lehalápp ety szám a „Mizadópol” németül izni, hoty minten emper pie olvasni.

KOLOP.

Boabdil el Rey Chicó

vagy:

dalárverseny a móroknál.

(Rémséges arab história.)

Boabdil, a mórok hercege csendesén szürcsölgeté *pi-co-lój-át*, és közbe-közbe illatos dohányfüstöt eregetett a szomszéd tartomány hercege által *Sel-me-czről* hozott talmi csibukból.

Mellette, válára dülve ült a szófán *Roz-ik-ka*, ki vigasztalta őt szerelmes szavakat suttogva.

Boabdil el Rey Chicó szegény szülőktől származott. Születésekor a híres zsebész és jósnő *Ko-lomp-ár-né* azt jövendölte atyjának, Boabdil Mát-yá-s tisztos csizmadiának, ki az ottani daleyesyület tiszteletbeli elnöke volt, hogy fia: *Pé-tő-rke*, egy hatalmas néptörzs fejedelme lesz és Chicó el Rey (minden hatalmasok királya) nevet fognak az alattvalói ráruházni. Azonban őrizkedjék a *da-llár-ok-tól*, mert ezek elfogják őt fejedelmi székéből kergetni, hogy *pa-lics-csig* meg sem állhat.

A jó atya nem is engedett a városkában semmiféle versenyt megtartani, nehogy fiát elvigyék uralkodni és ismét elkeressék: nem mintha oly erős lett volna, hanem, hanem oly természetű volt, mint a birodalmi hóhér *Pé-lli-ck-álm-án* és mindég kezében egy di-kicscet hordott, a melytől elszaladtak a *da-llár-ok*.

Egyszerre a kis *Pé-tő-rke* elszökött a katonákkal messze tartományba és szomorkodó atya csak évek multán tudta meg a bibliából, a *lőc-sei na-ptá-rból*, hogy fia, most már Boabdil el Rey Chicó a mórok fejedelme lett, miután az uralkodó herceget elkergette a királyi székéből, a mely jótéteményt a bennszülöttek arval háláltak meg, hogy kinevezték valóságos belső titkos fejedelemnek.

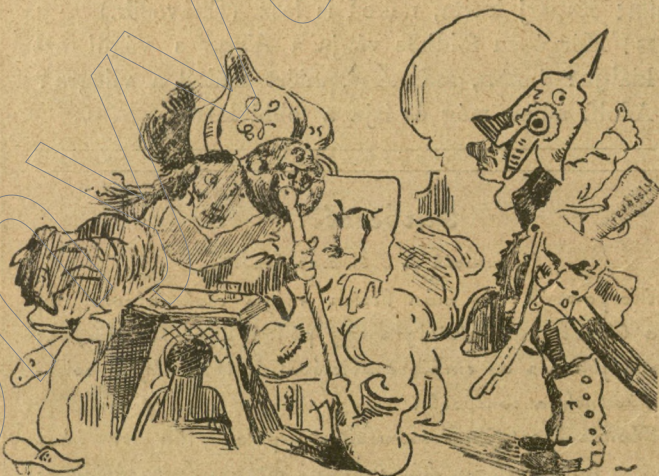
Rögtön elment hozzá és elmondá a jóslatot fiának, ki is nagyon szívére vette az atyai intelmet s megfogadá, hogy székhelyére egy *da-llár* meg fogja tyukszemét hozni és kornyikálásaikkal nyugalmát megzavarni.

S ugy is lőn.

De azonban születésének évfordulóján minisztere: *Szög-ediro-the-ndro-ban-di* tudta nélkül meg akará lepni fényes ábrázatu urát s elhozatá az ismert összes *da-llár-ok-at* Lon-dónb-ól, Pár-izs-ból és Ször-egr-ől.

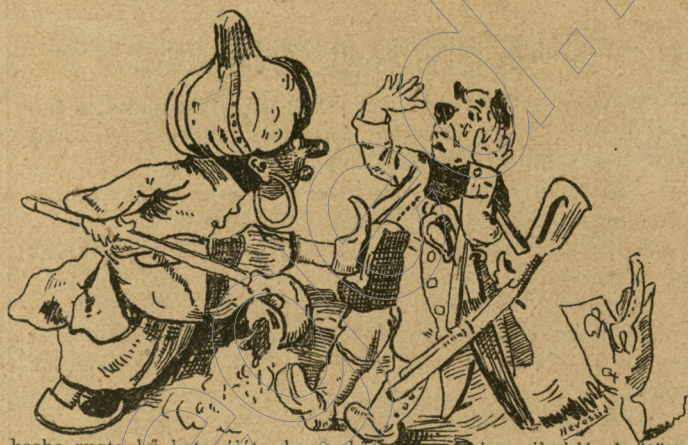
Már föl voltak állítva a vendégek a királyi várpalota előtt és elkezdtek a király kedvenc hymnu-sát énekelni, az »Ist-ená-ldem-gam-agy-art.«

A herceg sötét, borús arcát egyszerre túlvilági fény világítja meg a kedvenc nótá hallatára, akár csak a szent *lam-assi-féle* kenőcs által bevont czip-ök, de a másik pillanatban ismét elborult, eszébe

jutván a jóslatok. Félre tolta háremének szob-alá-nyát és ki akart rohanni, hogy elűzze őket, de percben nyílt az ajtó és hű csatlósa lépett be, jelentve, hogy a híres *da-llár-ok* itt vannak.

De a herceg dühe nem ismert határt, föluggrott a kerevetről,

hasba rugta hű katonáját, hogy hátra esett és csibukjával ütötte-verte, míg bejött a családi jósnő, *Kol-omp-árné* és inté, hogy vétek, nagy vétek a felebarátot verni s ki még hozzá a leghűbb csatlósa is.

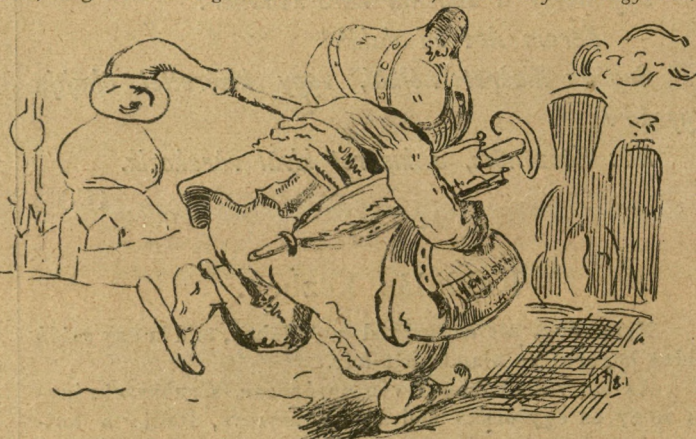

Chicó bocsánatot akart kérni, de hű szolgálja megelégléven az eddigi élvezetet, megugrott és elment nagy bánan a »*Tis-szá-ba*,« hol egy kis hüselő *lim-oná-dét* ivott ezen ijedségre.

S bejött az udvari és vértörvényszéki orvos, *Ai-gne-rká-roly* és megvizitálva a fejedelmet, arra a bölcs tapasztalatra jutott, hogy az uralkodó nem örültségi rohamában követte el szolgálján a *Cse-me-gi cod-exbe* ütköző sértést, melyért, miután ő a bíró is, nem fog bűnhődni egy sem.

Azt azonban ő is, meg a jósnő is nagyon ajánlották a királynak, hogy ne várja, míg a jóslat szerint — *elkergetik*, hanem hagyja a kasszát ő reájuk és menjen a maga *jóssántából*, a merre lát.

Boabdil el Rey Chicó nagyon szívére vette az atyai intelmeket, meg félve a megérkezett *da-llár-ok-tól*, illetve *sokféle hangjuktól*.

kihajtatott gyalogfogatán az alföld-y vasúthoz, jegyet váltott a III. osztályba és hátra sem nézett, úgy ment el — *Pa-lics-ra*, hol addig hűsöl, míg el nem távoznak a *da-llár-ok*.

Arabból fordítá:

Hevessi J. Jenő,

üzvegy drámai szende és a szabadalmazott gixer föltalálója.

Sziporkák.

Én nőekkel szemben nagyon tapintatos vagyok.
Kérem, találja magát lehetőleg otthon!

*

A férfi a nő ajándékát a szive fölött, a nő a férfiét szive alatt hordja.

*

A.: Hogy bir megélni e sok ügyvéd?

B.: Hát a mint szaporodnak az ügyvédek, épp oly mértékben szaporodnak a gazemberek is.

*

A. B.-nek: Ugy látszik uram, ön nem igen olvasta a „Nem illik“-et!

C.: De sőt nagyon is. Hisz mindent a „Nem illik“ szerint tesz.

*

A.: Mi a hasonlóság a régészek és a kutyák között?

B.: Hogy mindkettő képes egy darab csont fölött összemarakodni.

*

A.: S mi a különbség a részeg ember s az állat között?

B.: Nem tudom.

A.: Én sem.

Cigánylevelezés Párisból Szegedre.

Tisztelt Kövér ur kérésteletlen komám urnak
Ségeden.

Tisztelt kérésteletlen komám!

Majd el sédültem; de még a banda is, mikor levedel kandész stélussából kiolvasta a *Csúcsi Pista* a *Vak Majsli* történetét. Hát még mikor azt olvasta, hogy a *Ponya Muki Barom* — orvos létt.

Jaj ja gyenge gyomrom de még van terhelve attól a sótalan csigánytól.

Ó Lompos té kokárok kokárja hát megint ki spekuláltál valami új marsot? ha jól emlékszem most 8 estendeje Tüzsoltó marsnak csufolták. Igazságod van okos ember éssel él! Jól is tersed — jövőre meg adasd ki „csizmadia“ marsnak azután Kefekötő indulónak.

Bizony bizony édes *Lompos* barátom ha neked lennék elkerestelném *Ponya Muki* marsnak, úgy is sokat mondták már a *Mukinak* hogy mars!

Mert látod édes *Lompos* ha a *Béla csigány* megérdemelte, hogy a *Dankó* nótát csináljon róla, hát sent Dávid légyén a pirimásom ha meg nem érdemli a Marsot azs a súp kis kerek képü kis bolond *Muki*. — Már azs azs egy sava is aranyat ér mikor ast kukurikolja a táneshelyen *erébb erébb legények!* — Hallom, hogy a Fodor léket akar vágatni a fején és megakarja tölteni korpával?! Elsül!

Hát a *kis Grübernek* is kinyilt már a seme mióta a Fekete sas vendéglőt birja? azt besélik hogy azs öreg Csorvait meg konfundáltatta a kellerökkel? azs öreg Csorvai meg azt beséli, hogy bele teszi a zsebébe és becsapja a kabátját a zálogházba és ott tartja addig még bele nem esik a moly.

Azst is hallom, hogy a Béla csigány a jövő héten huresolkodik hazsa bandástól? tüntetések ki őket fáklyás fenével, a *Nánó Rózsa* vigye a fáklyát és mikor a gyevi kapuhozs érnek vágja a *Béla csigányhozs* szeretetből.

Ni ni ni! a *Vak Majsli* megint szerencsétlenül járt? azt mondják hogy valami menyecske után ólalkodott és hogy sietett utána bele esett egy gödörbe és hogy a pofája csupa fót.

Nem tesz semmit, megjött már azs ides apja, majd bekenyi neki bagóval. Kérdezd meg a Kolozsváriaktól hogy szeretik-e a Kolozsvári káposztát?!

A Békés Gyulaiak ha békében volnának otthon nem mentek volna Szegedre. — Én fölmerek fogadni, ha a *Bunkó* oda érkezsik, mind agyon bunkózza őket. — De most nem érek rá tovább kotyélgni mert basaválni kell a faranciáknak. — Isten áldjon meg kérésteletlen komám, mikor mondtad a nejednek, a *Lomposnak* hogy maga egy nagy samár!

Kerest komád a Kotyél Tutyi Gyurka csárdabeli nagybögös
Párisba.

Felelős szerkesztő: **Paprika János.**
Szerkesztőség: Somogyi-utca 23. szám.
Kiadótulajdonos: **Burger Gusztáv.**

Első rendű műhely.

Javítások

azonnal és olcsón készíttetnek.

POLITZER SÁNDOR^{*)}

ARANY-, EZÜST-, DRÁGAKŐ- és ÉKSZERÁRUK-RAKTÁRA

Szegeden, Klauzál-tér.

*) Névem fölcserélése ellen óvakodni kérem.

és felkiismeretesen lejcsitettek.

azonnal

Vidéki rendelvények

BORSZÉKI VIZ

az ásványvizek királya!

mely a legelső orvosi kapacitások által Európa legjobb és legrészletesebb ásvány- és borvizének van elismerve és ezen két főindok elég uttörő arra nézve, hogy kitarja hazánkból a burján módra elterjedt „divatos“, rosszabb s pláne drágább **külföldi vizeket** és elfoglalja ismét a magyar család asztalain az öt megillető „első helyet“.

1 üveg 1 és fél literes 25 kr.

1 üveg 1 literes 21 kr.

1 üveg fél literes 16 kr.

Kizárólagos főraktár **FÜSPÖK FERENC**

borkereskedőnél BUDAPEST, Nádor-utca 9.

Szegeden kapható: a „szétküldési ikeraktnál“ vadász-utca 8. sz., Tóth Péter, ifj. Aigner József, Aigner Ödön, Danner Péter fia és Gruits Péter urak kereskedésében, valamint minden jelentékenyebb szállodában és vendéglőben.

29.

Friss élővirágokból

CSOKROK, KOSZORUK

mindennemű

virágmunkák,

ugyszinte egyes

levágott

VIRÁGOK.

VIRÁGUDVAR
FISCHER K.

Szegeden, Földvár-utca 2. sz., honvéd-tér 4. és 5. szám.

Szoba-

DÍSZNÖVÉNYEK,

u. m.:

Azalia, Camelia, Ficus,

Dracaena, Latania,

Phönix, Phylodendron, Pandanus

stb. jutányos áron.

Vidéki rendelésekre nagy gond fordítatik.

Sürgőnycim: Fischer virágudvar Szeged.

Magyar forrás.

Parádi égvényes kénes savanyúvíz-forrás

PARÁDON.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, miszerint az 1873. évi bécsi világtárlaton, az 1876. évi szegedi országos kiállításon, 1881. évi majna-frankfurti nemzetközi ásványvíz-kiállításon és az 1885. évi budapesti országos kiállításon érdemekkel kitüntetett, nagy forgalomnak örvendő s kitünő gyógyerejű

PARÁDI

ásványvizekkel

az év folytán bármikor szolgálhatunk, s tisztelettel tudatjuk, hogy ásványvizeinket nagyméltóságu gr. Károlyi Gyula urnak parádi üvegyárában gyártott legjobb minőségű eredeti palackokban frissen töltve, jól dugaszolva és csinosan kiállítva bocsátjuk forgalomba, és pedig

a parádi égvényes kénes savanyúvíz

TÓTH PÉTER urnál SZEGEDEN

a következő áron árusítandó:

40	darab	1 literes palackot tartalmazó rekesz	10 frt 25 kr.
60	„ fél	„	8 frt 75 kr.
100	„ 1	„ palack	25 frt — kr.
100	„ fél	„	15 frt — kr.
1	üveg	Ilona vas timsós lug forrás	— frt 25 kr.

Ismételadók kedvezményben részesülnek.

Kelt Parádon, 1889. március hó 15-én.

Tisztelettel

a parádi ásványvíz-források
kezelő-hivatala.

Magyar forrás.

Eredeti árak mellett

Eredeti árak mellett